

Sygn. akt V U 1303/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 13 sierpnia 2014 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu H. K. emeryturę poczynając od dnia (...)**
- 2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz H. K. kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

W dniu 24.06.2014 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla H. K..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 13.08.2014 r. w sprawie ENMS/25/026048919 odmówił H. K. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie H. K., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 17.02.1977 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku szlifierza w Fabryce (...) Sp. z o.o. jest pracą w szczególnych warunkach, wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, uprawniającą do uzyskania emerytury w wieku obniżonym.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania H. K..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 26 lat 5 miesięcy i 11 dni.

Organ rentowy nie uznał odwołującemu okresu pracy w szczególnych warunkach od 17.02.1977 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku szlifierza w Fabryce (...) Sp. z o.o.

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Odwołujący obecnie pracuje zawodowo.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 17.02.1977 r. do 31.12.1998 r. na stanowisku szlifierza w Fabryce (...) Sp. z o.o.

Odwołujący w okresie od 17.11.1977 r. do 30.04.1999 r. zatrudniony był w Zakładach (...), później Fabryce (...) Sp. z o.o. Zakład ten zajmował się produkcją tarcicy, a potem głównie produkcją podłóg drewnianych. W świadectwie pracy z dnia 30.04.1999 r. dotyczącym tego okresu wskazano stanowisko odwołującego - szlifierz ostrzarz. W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 27.09.2011 r. stwierdzono, iż odwołujący w wymienionym okresie od 17.11.1977 r. do 30.04.1999 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Wskazano stanowisko - szlifierz ostrzarz - prace przy szlifowaniu narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne. Wskazano – Wykaz A Dział III poz. 78 punkt 1 Zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31.03.1988 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty. Podobnie w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 30.04.1999 r. i z dnia 16.07.2014 r.

W karcie obiegowej zmiany z dnia 17.11.1977 r. wskazano stanowisko szlifierz. Podobnie w umowie o pracę z dnia 16.11.1977 r. Stanowisko odwołującego jako szlifierz lub szlifierz ostrzarz wskazano w angażach z dnia 04.01.1980 r., 06.10.1986 r., 08.03.1988 r., 20.05.1988 r., 08.04.1987 r., 12.12.1990 r., 17.04.1998 r., 01.01.1999 r., aneksie z dnia 28.02.1985 r., kwestionariuszu osobowym z dnia 23.11.1977.

Odwołujący w okresie spornego zatrudnienia wykonywał pracę szlifierza ostrzarza. Pracował na oddziale, który zajmował się ostrzeniem narzędzi metalowych – pił. Pracował na szlifierkach, polerkach, ściernicach.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadka J. M., akta osobowe odwołującego)

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział III poz. 78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca przy szlifowaniu lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne.

W zarządzeniu Nr 16 Ministra z dnia 31.03.1988 r. ujęto w Wykazie A Dziale III poz. 78 punkt 1 prace przy szlifowaniu i ostrzeniu narzędzi metalowych.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest wymagany.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub

otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe, nieskładkowe i uzupełniające na okres ponad 26 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie istnieje po przekształceniach. Wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporny okres. Świadectwa te odpowiadają stanowi faktycznemu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 17.02.1977 r. do 31.12.1998 jako szlifierz ostrzarcz.

Odwołujący wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wystawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach odpowiada stanowi faktycznemu co do okresów pracy w szczególnych warunkach i charakteru pracy.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd nie podziela poglądu, iż osoby pracujące w innych branżach nie mogą zostać zakwalifikowane jako pracujące na stanowisku pracy w szczególnych warunkach wymienionym pod inną branżą. Sąd Najwyższy w tej kwestii stwierdził, iż istotne są warunki i charakter pracy nie administracyjne podporządkowanie zakładu konkretnemu resortowi, co zresztą ulegało zmianom na przestrzeni czasu. Powtórzenie w zarządzeniach resortowych całego układu wykazów ujętych w rozporządzeniu z 07.02.1983 r. nie odbyło się mechanicznie. Służyć ma temu, aby stanowiska, które mają charakter uniwersalny – niezależnie od branży, także mogły być ujęte jako praca w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc. Sąd orzekł jak w wyroku o zmianie zaskarżonego wyroku i przyznaniu odwołującemu emerytury. O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 98 kpc.